

22.5.2001

לכבוד:
דר' בועז טל
דיקן ביה"ס לעיצוב
כאן

אנ.

הנדון: פתיחת תקן למשרה קבועה - "אחראי מעבדות"

שלום בועז.

ברצוני להביא לידיעתך את שביעות רצוני המלאה מתפקודו ואישיותו של דניאל כאחראי על סדנאות פיסול, הדפס, סטודיו ומעבדת צילים. דניאל שהחל את עבודתו במחלקה בינואר 2000 התגלה כמסור, אחראי, יוזם ובעל מקצוע מצוין בתחומים רבים, השתלב בצוות המחלקה במהירות ועזרתו לסטודנטים ראוייה לציון.

נכון להיום דניאל מועסק כעובד זמני.

כיוון והמשרה מחייבת יכולות הדרכה גבוהות וכיום דניאל משמש בעצם כמתרגל או עוזר הוראה, התקן צריך לכלול הגדרות אלו וכך גם הדרוג ההתחלתי על פיו נקבע השכר למשרה.

מיחל לפעולה מהירה

העתקים:
ועד העובדים

בברכה

רון הלפרין

מנהל מעבדות המחלקה לעיצוב

בתי המשפט

פ 001386/01

בית משפט השלום ראשון לציון

תאריך: 19/02/2003

בפני: כבוד השופטת שירה בן שלמה

		מדינת ישראל	בעניין:
המאשימה	שמרלינג	ע"י ב"כ עו"ד	
	נ ג ד		
		זפרנע דן	
הנאשם	ברזילי זוהר	ע"י ב"כ עו"ד	

הכרעת דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

1. הנני מזכה הנאשם, מחמת הספק, מהעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

2. לנאשם יוחסה עבירה של איומים, בכך שאמר לאשתו, במהלך שיחה בנושא הגרושין:

"להזכירך ההוא שהתאבד לאחר שמלכד את הבית בבלוני גז עשה בשכל, ככה לא אני ולא את נקבל, אף אחד לא ייהנה מזה, אני על הבית הזה השקעתי את הנשמה כמוך ולא אכפת לי להפסיד הכל"

מתוך כוונה להפחידה.

3. ב"כ הנאשם, בתגובתו מיום 12/12/02, אמר:

"אין מחלוקת לגבי עצם אמירת הדברים אלא רק לגבי הכוונה"
(עמ' 7 ש' 5).

בתי המשפט

פ 001386/01

בית משפט השלום ראשון לציון

תאריך: 19/02/2003

בפני: כבוד השופטת שירה בן שלמה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

"הנאשם מודה בעצם אמירת הדברים" (עמ' 8 ש' 16).

ובשיבת יום 25/12/02 אמר:

"הנאשם אומר שלא היתה את הכוונה הנדרשת לצורך עבירת
האיומים" (עמ' 14 ש' 7 - 8).

וזאת מבלי להכחיש את עצם האמירה.

4. דא עקא ולדברים אין בסיס עובדתי, לא בהודעה אשר נגבתה ביום הארוע - ת/1, ולא בעדות. הנאשם הכחיש מכל וכל את עצם האמירה. באשר לרישא טען כי הדברים כלל לא נאמרו ובאשר להמשך טען כי נאמרו דברים שונים, בעלי משמעות שונה לחלוטין.

5. בהודעה אמר:

"... אמרתי אני אשרוף את הבית ולא אתן לאף אחד לגור בבית,
אנחנו נשרוף ביחד את הבית ואף אחד זר לא יגור בו"
(ת/1 ש' 43 - 44).

הדברים נאמרו בעקבות דבריה לפיהם בגלל אי תשלום המשכנתא הבנק איים לפנות אותה ואת ילדיהם מהדירה.

בתי המשפט

פ 001386/01

בית משפט השלום ראשון לציון

תאריך: 19/02/2003

בפני: כבוד השופטת שירה בן שלמה

- 1 דברים דומים אמר גם בעדות:
- 2
- 3 "אל תדאגי הבית שלי כמו שלך אנחנו נשרוף את הבית... ולא ניתן
- 4 להם, הכוונה לבנק טפחות. כל זה במסר הרגעה שהיא תחזור
- 5 הביתה רגועה. ממילא זה בית שלי ושלה ואני איתה בנושא הזה"
- 6 (עמ' 20 שי 22 - 26; עמ' 22 שי 16 - 27; עמ' 23 שי 15 - 16).
- 7
- 8 6. אין חולק שהשניים היו נשואים מזה 18 שנה כשלהם 3 ילדים. כיום שניהם גרושים
- 9 והיחסים ביניהם טובים. בזמן הארוע, ביום 25.3.01, היו בהליכי גרושין קשים
- 10 והאשה, אליבא לעדות הנאשם, יזמה פגישה, בקפה שרי בקניון חולון, בשעות
- 11 הצהריים, כדי לנסות להגיע להסדר. מסוף 99 הנאשם כבר לא היה בבית, במסגרת
- 12 צו הרחקה.
- 13
- 14 האשה הקליטה את השיחה. ההקלטה באיכות גרועה וקשה לשמוע את הדברים,
- 15 אך מהטון בו נאמרו נראה כי שוחחו בצורה רגועה (ת/2 הקלטת המקורית; נ/1
- 16 הקלטת לאחר סנון הרעשים).
- 17
- 18 7. האשה העידה כי הנאשם הציג את ההסדר מבחינתו ואמר:
- 19
- 20 " ... אני רוצה להזכיר לך מה קרה להוא בבת ים שפוצץ את הדירה,
- 21 ככה לא את תהני מהבית וגם לא אני. אם את הולכת לעקל לי חצי
- 22 מהכסף לטובת מזונות הילדים אני לא אעבור על זה בשתיקה.
- 23 שנינו לא נהנה מהדירה, מהרכוש" (עמ' 10 שי 13 - 15).
- 24

בתי המשפט

פ 001386/01

בית משפט השלום ראשון לציון

תאריך: 19/02/2003

בפני: כבוד השופטת שירה בן שלמה

- 1 "שפת הגוף שלו באותה פגישה הביעה איום וגם המבט בעיניים
2 היה מוזר, מפחיד" (עמ' 10 ש' 26).
- 3
- 4 אבל, למרות זאת, לא נגשה מיד להתלונן במשטרה, אלא נגשה רק לאחר שיחת
5 טלפון מצידו, בה ביקש לדעת האם קבלה את הצעתו, והיא השיבה בשלילה.
6
- 7 "אני לא זוכרת מה הוא אמר אבל סיימתי את השיחה בהרגשה לא
8 נוחה ואז פניתי למשטרה" (עמ' 10 ש' 21 - 22).
- 9
- 10 למרות שהקליטה את השיחה את הקלטת לא העבירה למשטרה, הגם שנאותה
11 למוסרה לאחר העדות.
- 12
- 13 8. לגרסת הנאשם, אשתו התלוננה נגדו במספר הזדמנויות וכל התלונות נסגרו
14 (האישורים נ/2 - 6/נ). הפעם התלוננה מאחר וצו ההרחקה אמור היה להסתיים
15 והיא לא רצתה שישוב הביתה (ת/1 ש' 16 - 18, ש' 54 - 58; עמ' 23 ש' 6 - 7).
- 16
- 17 9. בפני גרסה מול גרסה באשר לפן העובדתי של העבירה, הגם שב"כ הנאשם באופן
18 תמנה הודה לגביו, בניגוד לגרסת הנאשם, ואיני רואה על שום מה להעדיף גרסה
19 אחת על פני רעותה.
- 20
- 21 א. האשה הקליטה את הדברים אך, משום מה, לא טרחה למסור את הקלטת
22 עוד במהלך החקירה.
- 23

בתי המשפט

פ 001386/01

בית משפט השלום ראשון לציון

תאריך: 19/02/2003

בפני: כבוד השופטת שירה בן שלמה

- 1 ב. אין זה מן הנמנע שהקליטה מאחר ותלונות קודמות נסגרו, חלק לפני
2 הארוע, ואם אכן כך עדיין מתעוררת השאלה מדוע הקלטת לא נמסרה מיד
3 עם הגשת התלונה.
4
- 5 ג. את התלונה לא הגישה בהזדמנות הראשונה, על אף המבט המפחיד
6 בעיניים, אלא רק לאחר שיחת הטלפון שהסתיימה "בהרגשה לא נוחה".
7 ואולם, את תוכן השיחה לא זכרה, ואולי דוקא הדברים שנאמרו במהלכה
8 גבשו את אותה הרגשה, אשר לא נוצרה מלכתחילה.
9
- 10 ד. אשר לגרסת הנאשם, אמירה לפיה ישרפו יחד את הבית, כאמירה שנועדה
11 להרגיע, נראית על פניה תמוהה.
12
- 13 ה. עם זאת, בהיות גרסתו עקבית ואחידה ובשים לב לטון הנינוח בו התבצעה
14 השיחה ולא ניתן לשלול כי זו אכן היתה הכוונה.
15
- 16 10. בשולי הדברים, ומעבר לצורך, אתייחס לטענת ב"כ הנאשם לעניין הגנה מן הצדק.
17 לדידו, סרובו של היוהמ"ש לעכב את ההליכים, חרף רצון האשה לסיים את התיק,
18 היחסים הטובים כיום והפניה הכפולה, מהווה התנהגות שערורייתית והתעמרות
19 מצד הרשות.
20
- 21 דין הטענה להידחות. עסקינן בעניין של מדיניות, המוצאת כיום ביטוי גם בחקיקה,
22 בתיקון 36 לחוק סדר הדין הפלילי, ולפיו, בקשת מתלונן שלא לחקור בעבירת
23 אלימות שביצע כלפיו בן זוגו לא תהווה כשלעצמה, סיבה יחידה להחלטה שאין

בתי המשפט

פ 001386/01

בית משפט השלום ראשון לציון

תאריך: 19/02/2003

בפני: כבוד השופטת שירה בן שלמה

- 1 בדבר עניין לציבור, ובודאי שאין כאן משום התעמרות שרירותית מצד הרשות,
 2 אלא החלטה ערכית.
 3
 4 11. סכומם של דברים, הנני מזכה הנאשם, מחמת הספק, מהעבירה אשר יוחסה לו
 5 בכתב האישום, איומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
 6
 7 12. זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
 8
 9 ניתנה היום י"ז באדר א, תשס"ג (19 בפברואר 2003) במעמד הצדדים.

בן שלמה שירה, שופטת

001386/01 פ 126 יפעת שלומוב

12